

De anførte tal gælder som nævnt i kommuner, hvis beskatningsprocent er lig gennemsnittet; men der er betydelige variationer fra kommune til kommune. Er den kommunale beskatningsprocent f.eks. 10, vil skattebegunstigelsen med en skalaindkomst på 20.000 kr. være 912 kr., og med skalaindkomst på 100.000 kr. vil den være 1.650 kr. I en kommune med en skatteprocent på 21 vil skattebegunstigelsen være henholdsvis 1.242 kr. og 1.980 kr.

Baggrunden for ønsket om at omlægge fradraget til et fradrag i skatten er, at fradraget i skatten virker ens på alle indkomstrin. Da der ikke ved en sådan omlægning tilsigtes en udjævning af forskellene i den kommunale beskatning, burde skattefradraget (skattelettelsesprocenten) fastsættes for

for indkomstårene

	1970	1971
Indkomstskat til staten	19,1 pct.	ca. 16,4 pct.
Folkepensionsbidrag	3,0 —	4,0 —
Gennemsnitlig indkomstskat til primærkommune	ca. 16,3 —	ca. 18,9 —
Grænsebeskatningsprocent	ca. 36,4 pct.	ca. 39,3 pct.

Der må herefter formentlig blive tale om at vælge enten 35 eller 40 som skattelettelsesprocent.

Med en skattelettelsesprocent på 35 må den maksimale skattelettelse fastsættes til 1.000 kr. ($\frac{3.000 \times 35}{100} = 1.050$), og med en procent på 40 bliver maksimum 1.200 kr.

4. Tidligere lignende ordninger.

I en undersøgelse af mulighederne for at afskaffe indkomstfradraget til fordel for en skattelettelsesordning vil det være naturligt at omtale de forskellige lignende skattelettelsesordninger, som har været gældende her i landet i kortere perioder, men som atter er afskaffet:

I årene 1954-1958 (lov nr. 294 af 29. september 1954 om præmiering af opsparing) kunne personer med skattepligtig indkomst under 25.000 kr. indskyde indtil 2.000 kr. årlig på særlige præmie-indskudskonti, hvor beløbet var bundet i 3 år, med den virkning, at den pålignede statsskat reduceredes med 15 pct. af indskuddet (d. v. s. med højst 300 kr.). Det var en betingelse, at der af den skattepligtige indkomst var opsparet et be-

et år ad gangen særskilt for hver kommune, således at procenten altid stod i direkte forhold til kommunens skatteprocent.

En sådan individuel fastsættelse af skattelettelsesprocenten må imidlertid på forhånd anses som uigennemførlig. Der må nødvendigvis arbejdes med en skattelettelsesprocent, som er den samme i alle kommuner, det vil sige med en procent, der er beregnet efter den gennemsnitlige kommuneskatteprocent.

Ved fastsættelsen af skattelettelsesprocenten vil det herefter være naturligt at vælge en procent, der svarer til den grænsebeskatningsprocent, som gælder for flertallet af skatteydere, d. v. s. „proportionalt beskattede skattepligtige“. Denne grænsebeskatningsprocent er:

løb af mindst samme størrelse som indskuddet. Loven ophævedes i 1958 i forbindelse med gennemførelsen af reglerne om begrænset fradrag i indkomsten for indskud på kapitalbindingskonti.

I årene 1962-1964 (lov nr. 372 af 1. december 1962 om skattelettelse for visse indskud) kunne der opnås skattelettelse for beløb, der anvendtes enten til indskud på særlige konti (hvor beløbet var bundet i 5 år) eller til køb af fast ejendom, afdrag på prioritetsgæld eller indskud, forudbetaling af husleje, erhvervelse af aktier eller andel i forbindelse med indgåelse af lejemaal. Skattelettelsen udgjorde 21 pct. af beløbet, dog højst 310 kr. for forsørgere og 210 kr. for ikke-forsørgere. Efter indstilling fra et af finansministeren nedsat udvalg om skattebegunstigelse for opsparing blev reglerne afskaffet i 1964 samtidig med, at det begrænsede fradrag forhøjedes til 2.500 kr.

Disse skattelettelsesordninger blev begge to afskaffet i forbindelse med en forhøjelse af overgrænsen for fradrag i indkomsten, og ved ordningernes ophævelse blev det i begge tilfælde fremhævet, at reglerne havde vist sig at være komplicerede for skattemyndighederne.